

Ketouvim (hagiographies) - Daniel

Chapter 9

בשנת אחת, לזכוש בָּן־אַמְשֹׁרוֹשׁ--מִרְעָם מֶדי: אשר במלך, על מלכותם שלדים.

בשנת אחת, למלךו, אני דבאל, ביןתי בפספרים: מספר השים, אשר היה דבריהם הגרា'ה אל-ירמיה הגרי'ה, למלאות לפרקיות ירושלים, שבעים שנה.

נאתנה את-פני, אל-אדני באלהים, לבקש תפלה, ותפנונים--בצום, ושקואפר.

נאתפללה ליהוה אלפי, ואתודה; ואמרה, אטא אדני בא נגיד ומכורא, שמר הבירות ופסד, לאקביו ולשממי מצומיו.

חסאטם עזען, והרשענו (הרשענו) מברקנו; וסור מצזתך, וממ'שפטיך.

ולא שמענו, אל-עכדי פגביים, אשר דברו בשמעך, אל-מליכינו לשryan ואבטינו-ואל, כל-עם הארץ.

LEN אדני פՃקה, ולט בששת הפנים פיום פזה; לאוש יהודיה, ולשבין ירושלים, וכל-ישראל פקרבים וקרחים בכל-פארצוט.

ולא שמענו, למו בששת הפנים, למלךינו לשryan, ולאבטינו: אשר פטאנו, לנו.

לאדני אלהינו, כבנימים וומפלחות: כי מברקנו, בו.

ולא שמענו, בקהל יהוה אלהינו--לכלת בתורהנו אשר גטנו לפניו, ביד עכדי פגביים.

וכלי-ישראל, עבורי את-תורתך, וסור, לבליך שמעון בקהלן; ותתך עליינו באלה והברעה, אשר בטעבה בתורת משה.

תקם את-דבריו (דברו) אשר-דבר עליינו, ועל שפטינו אשר שפטונו--להביה עליינו, רעה גדלה: אשר לא-געשמה, מחת כל-הشمמים, כאשר בעשמה, בירושלם.

כאשר בטיב בתורת משה, את כל-ברעה זאת באה עליינו; ולא-חלינו את-פני יהוה אלהינו, לשוב מעוננו, ולפשיל, באמתך.

וישקד יהוה על-ברעה, ליביאך עליינו: כי-צדיק יהוה אלהינו, על-כל-מעשי אשר עשה, ולא שמעתו, בקהל.

ועטה אדני אלהינו, אשר הזאת את-עמן מאץ מברים ביד תקה, וטעש-לו שם, פיום פזה: פטאנו, רשותנו.

אדני, ככל-צדקה ישב-נא אפנ-ומתנה, מעירך ירושלים, בר-קדשך: כי בחתינו ובעונות אבטינו, ירושלים ועמן לחרפה לכל-פביבינו.

ועטה שמע אלהינו, אל-תפלת עבדך ואל-תפנוני, ובאר פוניך, על-מקdash השם-למען, אדני.

פטה אלהי איזגן, ושמע-פקחה (פקח) עיבין וראה שממתינו, ובעיר אשר-נקרא שמן עלייה: כי לא על-צדקהינו, אנטנו.

אדני שמעה, אדני סלחה, אדני פקשבה-צעשה, אל-תاضר: למען אלהי-כישמן בקנא, על-עירך ועל-עמן.

יעוד אני מדבר, ומתחפל, ומתחודה טטהתי, וחתמתי עמי ישראל; ומפיל תחתמי, לפני יהוה אלהי-על, בר-קדש אלפי.

יעוד אני מדבר, בתפלה; וכאיש גבריאל אשר באיי בקזון בתחילת, מעד בישוף, נגע אליו, בעת מוקת-ערב.

יזה, ידבר עמי; ויאמר-קדיאל, עטה יאתי להשליכן בינה.

בתחלת תפנוני יצא דבר, ואני באתי לגדיד--כי פמודות, אטה; זביון, בגדיר, וסבן, במראה.

שבעים שבעים נחפן על-עמן ועל-עיר קדשן, לבלא פשע ולחטם (ולקחטם) חטאות (חטא) ולכפר עזן, ולקביא, אדק.

ותבע ומשכל מן-מץא דבר, לשבת ולבנות ירושלים עד-מושים בגיד--שבעים, שבעה; ושבעים שעשים ושבעים, פשוב ונגבנה.

ואחרי רבבעים שעשים ושנים, יכרת משים ואין לו; וכעיר ומקדש ישחית עם גיגיד הבא, וקצת בשפט, ועד קץ מלכתה, בתרצת שמות.

והתביר ברית לרבים, שבוע אפס; ופָצִי הַשְׁבּוּעַ יְשִׁבַּת זְבַח וְמִנְחָה, וְעַל כָּנֶף שְׁקֹנוֹתִים מְשֻׂמְמִים, וְעַד-כֵּלָה וְנִתְרָצָה, תְּמַנֵּן עַל-שְׂמִם. {פ}